

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Cioinac Vitalie XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în mun. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2013 - 21.07.2016;

Instanța de apel: 12.02.2020 - 17.02.2021;

Instanța de recurs: 19.05.2021 – 04.08.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iulie 2016, Cioinac Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 12.06.2015, stabilindu-i lui Cioinac Vitalie pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți din 12 iunie 2015, se va executa de sine stătător.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Matiușenco Riciard, în privința căruia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

S-a încasat în mod solidar de la inculpații Cioinac Vitalie și Matiușenco Riciard în beneficiul părții vătămate Roșca Marian, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 4 733 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Cioinac Vitalie la 16.10.2012, aproximativ la ora 21.30 min, urmând scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, de comun acord și în rezultatul înțelegerii prealabile cu Matiușenco Riciard, aflându-se pe XXXXX, l-au amenințat pe Roșca Marian cu

aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei și sub pretextul de a verifica cui aparține lănișorul confecționat din aur, ce se afla la gâtul lui Roșca Marian, deschis au sustras de la ultimul lănișorul din aur, la preț de 4 733,13 lei, după care cu bunul sustras s-au ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i lui Roșca Marian o pagubă materială considerabilă.

Pe baza stării de fapt, confirmată de probele administrate, instanța de judecată a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, individualizată prin *„jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Prin încheierea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iulie 2017, a fost înlăturată eroarea materială comisă în dispozitivul sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iulie 2016, prin substituirea, art.85 Cod penal, indicat greșit, cu art.84 alin.(4) Cod penal, în privința inculpatului Cioinac Vitalie.

3. Avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cioinac Vitalie să fie achitat.

În motivarea cererii avocatul a invocat că, instanța de fond s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate Roșca Marian, considerând că declarațiile acestuia urmează a fi apreciate critic, din motiv că, organul de urmărire penală n-a efectuat prezentare spre recunoaștere a persoanei (inculpatului Cioinac Vitalie), iar deodată a efectuat confruntare între Cioinac Vitalie și Roșca Marian, unde partea vătămată, cunoscând despre faptul că în fața lui se află persoana bănuită, „l-a recunoscut”.

Declarațiile martorului Roșca Adrian la fel urmează a fi apreciate critic, deoarece ultimul n-a fost la fața locului și cunoaște despre circumstanțele cauzei din spusele părții vătămate.

Avocatul a mai menționat că, probe prezentate de către partea acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului. De către învinuirea n-au fost prezentate probe concludente care ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, a fost admis apelul, inclusiv din oficiu potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată parțial sentința în partea aplicării prevederilor art.art.84 și 85 Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cioinac Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, afirmațiile inculpatului privind nevinovăție sa, reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentința de judecată corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Cioinac Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de

judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de jaf.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe, a constatat că nu sunt temeiuri de implicare a instanței de apel în sentința primei instanțe în vederea casării acesteia, cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a notat că, instanța de fond eronat și incorect a aplicat, prin sentință, apoi prin încheiere de corectarea erorii materiale, față de inculpatul Cioinac Vitalie prevederile art.85 sau art.84 alin.(4) Cod penal.

La caz, a fost reținut că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 august 2020, a fost încetat procesul penal în privința lui Cioinac Vitalie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal și art.264 alin.(1) Cod penal în temeiul art.2 a Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În contextul dat, instanța de apel a subliniat că, în privința lui Cioinac Vitalie sunt inaplicabile prevederile art.85 sau art.84 alin.(4) Cod penal, stabilite prin sentința judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 21.07.2016, în contextul în care la momentul examinării cauzei penale în fond, sentința judecătoreiei Bălți din 12.06.2015 nu era irevocabilă, or, acesta fiind contestată cu apel în instanța ierarhic superioară, a fost admis apelul apărătorului în interesele inculpatului Cioinac Vitalie, iar procesul penal a fost încetat în legătură cu Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Cu trimitere la prevederile art.art.61 și 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că, pedeapsă cu executare pe un termen de 5 ani închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

5. Avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate Roșea Marian, care consideră că urmează a fi apreciate critic, din motiv că, organul de urmărire penală n-a efectuat prezentarea spre recunoaștere a persoanei (inculpatului Cioinac Vitalie), iar deodată a efectuat confruntare între Cioinac Vitalie și Roșea Marian, unde partea vătămată, cunoscând despre faptul că în fața lui se află persoana bănuită, „l-a recunoscut”.

Declarațiile martorului Roșea Adrian la fel urmează a fi apreciate critic,

deoarece ultimul n-a fost la fața locului și cunoaște despre circumstanțele cauzei din spusele părții vătămate.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursul declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că deși titularul acestuia nu a invocat careva temeieri pentru recurs stipulate la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, totuși acesta își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel în partea aprecierii probelor de către instanțe ierarhic inferioare, temei de casare care este prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că, instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea inculpatului în baza art.187 alin.(2), lit. b), e) și f) Cod penal.

Însă, verificând alegațiile acestuia și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar acest temei nu-și găsește confirmarea în speța dedusă judecății.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți apărării, la caz fiind administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului Cioinac Vitalie.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind condamnarea inculpatului Cioinac Vitalie rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest context, Colegiul penal va respinge alegațiile invocate de către avocat precum că, instanța de apel s-a bazat numai pe declarațiile părții vătămate Roșea Marian, care consideră că urmează a fi apreciate critic, din motiv că, organul de urmărire penală n-a efectuat prezentare spre recunoaștere a persoanei (inculpatului Cioinac Vitalie), dar deodată a efectuat confruntare între Cioinac Vitalie și Roșea Marian.

Sub acest aspect, Colegiul penal notează că, prevederile art.116 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că este necesar de a prezenta o persoană spre recunoaștere martorului, părții vătămate, bănuitului, învinuitului, organul de urmărire penală îi audiază pe aceștia asupra circumstanțelor în care au văzut persoana, precum și asupra semnelor și particularităților distinctive după care ar putea să o recunoască.

Prin urmare, legea-procesual penală indicată supra nu poartă un caracter imperativ. La caz, organul de urmărire penală a folosit o altă acțiune procesuală și anume confruntarea între partea vătămată Roșca Marian și Cioinac Vitalie, ori potrivit procesului-verbal de confruntare din 12.09.2013, partea vătămată a indicat că îl cunoaște pe Cioinac Vitalie ca fiind unul din cele două persoane care l-a stopat și i-a sustras lanțul de aur.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.56-68, Vol. V) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile,

acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, impunându-se soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Andrușciac Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, în cauza penală în privința lui Cioinac Vitalie XXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir